

Per la República del País Valencià

La segona conferència del País Valencià d'Esquerra Republicana, celebrada el cap de setmana passat a Algemesí (Ribera Alta), marca un abans i un després dins del moviment independentista. La formació que presideix Agustí Cerdà reconeix l'àmbit de decisió valencià i aposta per crear la República del País Valencià. Un "gir copernicà", avisen.

El 13 de setembre del 2009, mentre els veïns d'Arenys de Munt (Maresme) participaven en la primera consulta municipal independentista de les moltes que se celebrarien d'un cap a l'altre de Catalunya, el president d'Esquerra Republicana del País Valencià (ERPV) s'ho va mirar des de sa casa, a una certa distància.

Malgrat la invitació dels companys de partit, Agustí Cerdà va estimar-se més observar de lluny un procés que ha anat *in crescendo*. Des d'aquella pregunta –"Esteu d'acord que Catalunya esdevingui un estat de dret, independent, democràtic i social, integrat a la Unió Europea?"– fins al moment actual, el procés sobiranista català no ha fet sinó cremar etapes que l'acosten, cada vegada més, a un referèndum que ara com ara ja demana una majoria àmplia de la societat.

La direcció de la federació valenciana d'Esquerra va veure clar que les diferents velocitats que Catalunya, el País Valencià i les illes Balears duïen amb relació al sobiranisme havia de tenir la seua translació al camp de l'estratègia política, i pel que a ells respecta, "això calia posar-ho per escrit".

En aquest sentit, després d'un debat intern que s'ha prolongat durant mesos, ERPV aprovava dissabte passat, en el marc de la II Conferència del País Valencià, un document de nou fulls que condensa el canvi de paradigma de la formació. Un document l'esborrany del

qual va elaborar-lo l'executiva, que més tard va passar pel consell polític del partit –integrat per una seixantena de persones– i que s'ha sotmès a la participació de les agrupacions locals de cada comarca. Des del juliol que s'hi havien presentat esmenes, per bé que cap d'elles –una quarantena– no modificava el moll de l'os del text.

I què diu aquest document? Doncs en primera instància es felicita pel "nou escenari polític" que representa el posicionament de bona part de la societat catalana en favor de la construcció d'un estat propi, cosa que hauria d'animar els independentistes "per tal de culminar amb èxit el nostre propòsit, la reunificació dels Països Catalans".

A continuació analitza el context polític actual, en què "el capitalisme ha descobert que li sobra la democràcia per a existir" i l'Estat espanyol, de la seua banda, "continua fent dels Països Catalans una colònia tributària". En el cas concret del País Valencià, la resolució d'Esquerra saluda que –segons les dades que es desprenen de les enquestes– estiga pròxima la fi de les majories del PP i acusa aquesta organització d'haver fet reviscolar "cortines de fum per a distraure i enfrontar la ciutadania amb debats que no porten enlloc i que teníem superats, com ara el nom del país o l'origen de la llengua".

Després d'aprofundir sobre les crisis institucional, econòmica, social i territorial que afecten l'estat, el document

s'endinsa en la situació socio-econòmica present, amb referències directes al neoliberalisme que impera en la política internacional, a l'esclat de la bombolla immobiliària a l'Estat espanyol i, pel que fa al País Valencià, en la "fallida del model del PP", basat en la construcció massiva, que "ha desviat finançament des dels sectors industrials cap a la construcció". "Els valencians hem estat els xinesos de l'estat", afirma el text d'ERPV, que també assenyala "l'espoliació a què l'Estat espanyol sotmet el País Valencià".

Tot plegat porta la formació a qüestionar-se quin paper ha de tenir en el futur de la política valenciana, sobretot tenint en compte que "allà on l'Estat espanyol té una crisi, nosaltres tenim una oportunitat per a explicar de manera convincent la necessitat de deslliurar-nos-en". El document aprovat dissabte passat afirma que, "amb la superació dins de la nostra organització de la discussió entre Països Catalans sí o Països Catalans no, ara és el moment del debat Països Catalans com, i consegüentment, des de la nostra federació proposem el full de ruta que estructurarà la nostra nació sense allunyar-nos de com hem estructurat històricament l'organització".

La clau de volta és aquesta, precisament. Sense abandonar el marc nacional dels Països Catalans, ERPV reconeix la capacitat del poble valencià a l'hora de decidir lliurement el seu futur. El dret a decidir dels valencians, vaja. "Som una comunitat política amb institucions pròpies, amb un subjecte polític que som els ciutadans i les ciutadanes del País Valencià, i tenim sobirania popular per a decidir el nostre futur polític", motiu pel qual la formació es planteja el repte de "catalitzar aquest procés i generar consensos entre totes les forces polítiques i moviments socials perquè incloguen la qüestió del dret a decidir com a factor fonamental de la seua anàlisi i de les seues propostes". "Els valencians han de controlar els seus recursos, els seus impostos, les seues decisions polítiques... i per tant, el seu destí", rebla el document.

El president d'ERC, Oriol Junqueras, i el d'ERPv, Agustí Cerdà, en una manifestació recent pels carrers de València.

Per això mateix “el dret a decidir és, en primer lloc, fonamental per a desfer-nos del llast d'Espanya i el dèficit democràtic que patim”. I per tal d'avançar en el nou marc polític, ERPv proposa, “com a etapa prèvia de la reunificació dels Països Catalans”, la creació d'un nou estat: la República del País Valencià. “A Esquerra Republicana no hem canviat l'objectiu, sinó l'estratègia per a aconseguir-lo”, apunta el text, convençut que “el procés independentista no es donarà simultàniament arreu dels nostres territoris”, ja que “Catalunya aconseguirà modificar el seu estatus amb anterioritat a qualsevol altre territori”. Encara més si tenim en compte que, “en el context europeu, només seran possibles les ruptures si vénen emparades per la legitimitat democràtica d'un parlament”, que en el cas valencià són les Corts. “Per als valencians és aquesta institució la que, en el seu moment, podrà convocar legítimament una consulta, que afectarà el conjunt dels territoris que des del segle XIII constituïm una comunitat política, el País Valencià, i esdevenir un estat que lliurement decidisca les vinculacions po-

lítiques econòmiques amb la resta dels estats”, admet la resolució d'ERPv, que demana superar “vells estadis polítics i prepolítics per a encarar amb garanties d'èxit la nostra tasca, i abandonar prejudicis i discussions estèrils sobre identitat i simbologia per tal de fixar els objectius polítics, cívics i democràtics capaços de superar la fase autonòmica i convertir el valencianisme republicà en un moviment de masses majoritari, motor i palanca de canvi en la lluita pel benestar i la llibertat del nostre poble”.

Una aspiració que culmina amb quatre punts que ERPv posa damunt la taula amb la finalitat de reunir complicitats i d'aconseguir “la transversalització del valencianisme”, una meta que requereix “defugir batalles sobre símbols o nacions”, segons insisteixen. Aquests quatre punts són la denúncia de la situació fiscal que rep el País Valencià a les mans de l'Estat espanyol, posant fi “al discurs de l'espanyolisme i del *Levante feliz*” i oferint una “sortida raonada i raonable a la crisi, partint dels recursos que generem els valencians i la seua bona administració”; l'aposta indissimulada pel dret a decidir; la defensa de “l'estat

valencià del benestar” i, per últim, la defensa de la denominació País Valencià, que sí que consideren “irrenunciable”.

Un “gir copernicà”. El president d'ERPv, Agustí Cerdà, no dubta a qualificar de “gir copernicà” aquest punt d'inflexió dins del moviment independentista, i el justifica pels diferents ritmes que hi ha entre les comunitats polítiques de Catalunya i el País Valencià: “Catalunya marca una pauta i un escenari polític possible i superador d'una Espanya plural *non nata*”. Segons Cerdà, “hem après del nord, com també ho vam fer en uns altres moments de la història, com per exemple durant la Renaixença, la Segona República o la Transició”, cosa que els ha fet concloure que “l'independentisme ha de ser integrador, no ètnic”, és a dir, que els valencians “tenim el dret a decidir el nostre propi futur dins o fora de l'Estat espanyol”.

La defensa d'un estat valencià independent compta amb bastants seguidors al si del Bloc Nacionalista Valencià, el partit que dirigeix Enric Morera i que és pal de paller de la coalició Compromís.

FRATIS CAMPES

Segons Cerdà, “una de les poques certeses que tenim sobre el procés sobiranista del Principat és que no podem anar-hi de la mà”.

“Aquesta és una proposta als valencians feta per valencians i no està subordinada a cap altre projecte polític”, observa Agustí Cerdà, que en tot cas insisteix que ERPV “no renuncia, ni de bon tros, a la construcció futura dels Països Catalans”.

“A la conferència nacional d’ERC celebrada el juliol passat va quedar clar que el Principat fa via. Determinada gent ens ha acusat d’oblidar-nos del marc nacional dels Països Catalans, però no és cert: l’objectiu final continua sent la seua unificació, només que ara hem canviat la manera d’arribar-hi”, explica Cerdà, que remarca la capacitat

d’organitzar-se lliurement i de teixir aliances que ha gaudit ERPV des del seu naixement, l’any 2000. “Els temes privatis de cada territori els decidim els del territori, i les qüestions que ens afecten a tots, les decidim entre tots”, diu.

“La batalla ja no és entre valencians d’adscripció diversa, sinó entre tots els valencians i un estat que ens maltracta a tots, i com que a tots ens afecten aquests problemes, entre tots hem de trobar-hi les solucions”. Segons Cerdà, “el procés cap a la independència que està produint-se al Principat de Catalunya canvia les premisses amb les quals havia crescut l’independentisme:

si en aquest procés hi ha una certesa aquesta és que la consecució d’un estat propi no es produirà a tots els territoris alhora. Cada territori porta el seu ritme. I els valencians hem de trobar el nostre.”

I el 2015? Precisament, la política de pactes amb vista als comicis del 2015 és un dels grans enigmes, ara mateix. No es descarta l’opció de sumar forces amb Compromís o amb Esquerra Unida, tot i que encara no hi ha converses obertes. La prioritat són els comicis europeus de la primavera, en què Esquerra anirà coalitzada amb el PSM, Bildu i el BNG.

Agustí Cerdà pretén aprofitar la reorientació del discurs d’ERPV per tal de conformar una plataforma comprensiva, plural, mitjançant la recerca d’amplis consensos que posen les bases del valencianisme del segle XXI. Una plataforma que també podria esdevenir una candidatura electoral als pròxims comicis valencians: “La direcció d’Esquerra Republicana del País Valencià té el mandat d’esbrinar totes les possibilitats d’acord, amb l’inequívoc objectiu de sumar voluntats que estiguem decidides a traure el país Valencià del pou cec en el qual estem, i a afrontar amb il·lusió i fermesa els reptes que el nostre país té plantejats”.

En qualsevol cas, la conferència d’Algemésí, com ja la coneixen els republicans, vol ser l’inici d’un camí nou, un viatge en què esperen tenir companyia. El gir copernicà busca justament això.

Víctor Maceda

NOVA COL·LECCIÓ de butxaca

Edicions Tres i Quatre / València

Pots seguir-nos a Facebook i Twitter

Visita la nostra botiga virtual en www.tresiquatre.com

Nou llibre de JORDI LLAVINA